

Міністерство освіти і науки України

Харківський державний соціально-економічний коледж



**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ДЛЯ ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬО-КВАЛІФІКАЦІЙНОГО РІВНЯ
ФАХОВОГО МОЛОДШОГО БАКАЛАВРА
НА ОСНОВІ ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ**

Харків-2021р

Програма вступних випробувань з української мови для абітурієнтів на основі повної загальної середньої освіти Харківського державного соціально-економічного коледжу.

Укладач: викладач української мови і літератури Матвіїва О.Я.

Схвалено на засіданні циклової комісії
загальноосвітніх дисциплін

Протокол № 5 від «15» січня 2021р.

Голова циклової комісії О.Я. Матвіїва

Зміст

1. Пояснювальна записка
2. Мета навчальної дисципліни
3. Зміст програми вступного випробування
4. Критерії оцінювання навчальних досягнень
5. Список рекомендованої літератури

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму з української мови для вступників до закладів фахової передвищої освіти розроблено з урахуванням чинних програм з української мови для 5-11 класів.

На екзамені з української мови абітурієнти повинні:

- знати зміст мовних понять і термінів;
- розпізнавати мовні явища, групувати і класифікувати їх;
- визначати істотні ознаки мовних явищ;
- розуміти значення й особливості функціонування мовних одиниць;
- застосовувати знання з фонетики, лексики, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису та лінгвістики тексту в практичних ситуаціях;
- оцінювати мовлення з погляду дотримання основних орфоепічних, правописних, лексичних, морфологічних, синтаксичних норм української мови;
- відрізнити випадки правильного використання мовних засобів від помилкових;
- використовувати різноманітні виражальні засоби, граматичні конструкції, лексичне і фразеологічне багатство української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування;
- оформлювати письмове мовлення відповідно до орфографічних, граматичних і пунктуаційних норм української мови.

Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Звуки мови й звуки мовлення. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Найпоширеніші випадки чергування голосних і

приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й. Спрощення в групах приголосних.

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.

Морфологія.

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм.

Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Особливості творення іменників. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста та складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Повні й короткі форми якісних прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда та м'яка групи). Творення прикметників, перехід прикметників в іменники.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) один, одна;
- 2) два, три, чотири;
- 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;
- 4) сорок, дев'яносто, сто; .
- 5) двісті - дев'ятсот;
- 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд;
- 7) збірні;
- 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Творення числівників. Особливості правопису числівників.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові,

зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. *Форми дієслова:* дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). *Безособові дієслова.* *Види дієслів:* доконаний і недоконаний. *Творення видових форм.* *Часи дієслова:* минулий, теперішній, майбутній. *Способи дієслова:* дійсний, умовний, наказовий. *Творення форм умовного і наказового способів дієслів.* *Словозміна дієслів I і II дієвідміни.* *Особові і числові форми дієслів (теперішнього і майбутнього часу й наказового способу).* *Родові і числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу).* *Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього і майбутнього часу.*

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. *Активні і пасивні дієприкметники.* *Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу.* *Відмінювання дієприкметників.* *Дієприкметниковий зворот.* *Безособові форми на -но, -то.* *Дієприслівник як особлива форма дієслова:* значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. *Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення.* *Дієприслівниковий зворот.*

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. *Розряди прислівників за значенням.* *Ступені порівняння прислівників:* вищий і найвищий. *Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.* *Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників.* *Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.*

Прийменник як службова частина мови. *Групи прийменників за походженням:* непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). *Групи прийменників за будовою:* прості, складні й складені. *Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.* *Правопис прийменників*

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.⁴

Синтаксис

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення; вставних слів, словосполучень, речень; відокремлених членів речення; звертання). Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження. Основні функції та способи вираження компонентів складеного присудка: вираження граматичного значення присудка (функція допоміжної частини) та вираження основного

лексичного значення присудка (функція основної частини - неозначеної форми дієслова чи іменної частини). Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в реченні з односкладними членами.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація та сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення. Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку

в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Орфоепія

Вимова голосних (наголошених і ненаголошених). Вимова приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз'];
- 2) [г];
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
- 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 5) м'яких приголосних;
- 6) подовжених приголосних.

Вимова слів з апострофом.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках, дієприкметниках і прислівниках, не, ні з різними частинами мови. Особливості написання числівників і займенників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Пунктуація

Розділові знаки в кінці речення. Розділові знаки в простому й складному реченнях.

Розвиток мовлення

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо); адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Типи мовлення (розповідь, опис, роздум). Структура тексту типу розповіді, опису, роздуму.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бабій І.М., Вільчинська Т.П. Службові слова в сучасній українській мові. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2004.
2. Білоусенко П.І. та ін. Диктант на „п'ять” без правил: Домашній репетитор абітурієнта / Укладачі: П.І.Білоусенко, М.П.Єфименко, В.В.Пестрецов. – Запоріжжя: ЗДУ, 1997.
3. Білоусенко П.І., Бойко Л.П., Денисенко Л.П. та ін. Мовний розбір на вступному іспиті: Домашній репетитор / П.І.Білоусенко, Л.П.Бойко, Л.П.Денисенко, Н.О.Зубець, Л.І.Кучеренко, А.Я.Мановицька, В.В.Пестрецов. – Запоріжжя: Хортиця, 2001.
4. Гнатюк Л.П., Бас-Кононенко О.В. Українська мова: Навч. посібник. – 4-те вид., випр. і доп. – К.: Знання-Прес, 2006.
5. Данильцова У.Д. Українська мова на кожен день: Довідник. – К.: А.С.К., 2005.
6. Зубков М.Г. Українська мова. Універсальний довідник. – Х.: Видавничий дім „Школа”, 2004.
7. Кіраль С.С. „Як парость виноградної лози...”: Посібник з української мови і літератури для вступників до вищих навчальних закладів / С.С.Кіраль, О.В.Єременко, Т.М.Чухліб. – К.: Вид-во Держкомстату України, 2002.
8. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів. – К.: Вища школа, 2003.
9. Кононенко В.І. Рідне слово: Підручник для шкіл з поглибленим вивченням української мови, ліцеїв, гімназій, колегіумів. – К.: Богдан, 2001.7
10. Мацько Л.І., Мацько О.М., Сидоренко О.М. Українська мова: Навчальний посібник. – К.: Либідь, 1998.
11. Нечволод Л.І. Сучасний український правопис: Комплексний довідник. – Харків: Торсінг, 2005.
12. Українська мова: Тестові завдання / За ред. Н.В. Гуйванюк. – К.: Видавничий центр „Академія”, 1999.

13.Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.О.Потебні; Ін-т української мови. – 4-те вид., випр. й доп. – К.: Наукова думка, 2007.

14.Ющук І.П. Практикум з правопису української мови. – К.: Освіта, 2002.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Тестові завдання з мови

Кількість балів	Оцінка за шкалою 1-12 балів
0-3	1
4-7	2
8-11	3
12-15	4
16-19	5
20-23	6
24-27	7
28-31	8
32-35	9
36-39	10
40-43	11
44-48	12